

BIJLAGE ROME REIS

Vrijdag 25 november 2016

Verslag reis naar Rome

OMO bestaat 100 jaar. De Paus heeft dit jaar tot jaar van Barmhartigheid uitgeroepen en het daarmee een heilig jaar gemaakt. Voor een paar initiatiefnemers binnen OMO een reden om een bedevaartreis naar Rome te organiseren voor 100 leerlingen van de verschillende scholen die onder het OMO-bestuur vallen. Daarom hebben (bijna) alle scholen van OMO rond de zomervakantie leerlingen uitgezocht om deel te gaan nemen aan deze reis. Het werden er uiteindelijk 91 en 19 begeleiders.

Vanuit de 3 scholen van Tongerlo vertrokken Channa Kraaij, Justin Nijman van het Gertrudiscollege, Lena Knook en Carmen Seegers van het Norbertuscollege en Celine van den Bergh en Britt van Oosterhout van het Da Vinci College op zondag 13 november per vliegtuig vanaf Schiphol

naar Rome. Samen met leerlingen van Kwadrant Scholengroep en het Van Maerlant Den Bosch hebben zij 5 dagen door Rome getrokken. Het was, zoals gezegd, een bedevaartreis wat een heel bijzonder programma opleverde. Slapen in een klooster van de Teatijnen, het bijwonen van de Nederlandse dag in de Sint Pietersbasiliek en die betreden door de Heilige Deur, het bijwonen van de Internationale Audiëntie met de Paus op het Sint Pietersplein en met eigen ogen aanschouwen wat de activiteiten van Sant'Egidio inhouden is niet iedereen, die in Rome komt, gegeven. Het werd daardoor een hele mooie ervaring. Want daarnaast was er natuurlijk ook nog het "normale" toeristische programma. Uit de volgende dag-impressies blijkt wel dat het zestal ervan genoten heeft. En ik als begeleider niet minder!

Ingrid Smits
Afdelingsdirecteur Da Vinci College

Zondag 13 november in Rome

Zondag vertrokken we naar Rome. Althans, eerst moest iedereen op eigen gelegenheid naar Schiphol komen. Ik kan me nog herinneren dat ik het in de auto erg druk had met vragen stellen aan mijn groepsgenoten in de whatsappgroep die wij aangemaakt hadden. Uiteindelijk kwam bijna iedereen zonder problemen op tijd aan op Schiphol, behalve één van onze groepsleiders, hij had zijn paspoort in zijn auto laten liggen en kwam pas later hijgend en zwetend naar onze groep gerend (de dag dat we terug gingen naar Nederland had hij weer zijn paspoort in het klooster laten liggen, haha). Eenmaal aangekomen op het vliegveld in Rome zijn we met de bus naar het

klooster, onze slaappleats, gereden. We werden daar ontvangen door één van de paters die in het klooster woont. Hij heette ons allen welkom en legde ons de regeltjes uit. Daarna hebben we onze koffers in een kamer weggezet en zijn we even de

omgeving gaan ontdekken. Later kwamen we terug en mochten we met onze koffers de slaapkamers gaan bekijken, dat duurde niet lang dus konden we lekker gaan eten. Het restaurantje was niet ver van het klooster, daar hebben we gauw gegeten zodat we ook nog een avondwandeling konden maken. We liepen langs het Pantheon en hebben daar bij de fontein een foto gemaakt met ons groepje, eigenlijk moesten we allemaal ons blauwe jasje (zodat we herkend werden) aanhouden, maar voor de foto ging het jasje natuurlijk uit. Na de wandeling zijn we terug naar het klooster gegaan en heeft iedereen van vermoeidheid als een roosje geslapen.

**Lena Knook,
Norbertuscollege**

Maandag 14 november

Om 6:30 uur ging de wekker en hebben ons klaar-gemaakt voor het ontbijt. Na het ontbijt hebben we een stadswandeling gemaakt en hebben we mooie foto's kunnen maken. Rond 9:50 uur zijn we naar een museum gegaan met allemaal mooie en oude beelden en schilderijen. We liepen verder en kwamen een kerkje tegen dus daar zijn we ook even naar binnen gegaan. Toen gingen we op eigen gelegenheid lunchen en hebben we een ijsje op.

Daarna zijn we verder gegaan met de wandeling en om 16:00 uur waren we bij een gebouw. Daar hebben ze uitgelegd wat Sant'Egidio is en wat ze allemaal doen en we hebben ook nog vragen mogen stellen. Rond 19:00 uur gingen we eten. Na het eten gingen we met iedereen naar de kerk waar we een mis hebben bijgewoond. Na de mis zijn we terug naar de paters Teatijnen gegaan en gingen we naar de kamers. Rond 23:00 uur lagen we te slapen en zo zijn we al bij het einde van deze dag.

**Britt van Oosterhout
Da Vinci College**

Dinsdag 15 november 2016

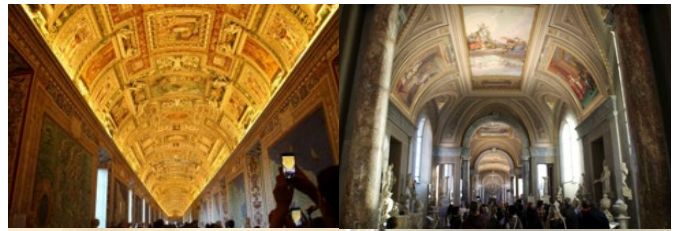
De Nederlandse Dag en een ontmoeting met de eenzame ouderen van Rome

We vertrokken al vroeg richting de Engelenburcht, om vervolgens met alle Nederlandse pelgrims (we haalden echt de gemiddelde leeftijd omlaag) naar de Sint Pieter te lopen. Eenmaal in de Sint-Pieter aangekomen, mochten we vrij ver vooraan in de kerk plaatsnemen. Met onze 'prachtige' blauwe regenjasjes waren we goed herkenbaar. Het was erg bijzonder om te zien hoe erg de mensen opleefden

zodra ze de paus zagen en hoe geliefd hij is. Dat je de kans krijgt om zo'n belangrijke 'onbereikbare' man in het echt te zien, is echt onwerkelijk. En dat terwijl ik weet dat de paus voor sommige mensen nog meer waarde heeft dan voor mij.

's Middags gingen we met een paar leden van Sant'Egidio naar een soort villa, waar eenzame (vroeger dakloze) ouderen een onderdak hadden gekregen. We hebben daar met de bewoners gepraat en het was zo bijzonder om te zien hoe gelukkig die mensen waren, terwijl ze geen familie meer hadden, sommigen zelfs hun huis waren kwijtgeraakt en/of niet meer voor zichzelf konden zorgen. Het is ongelooflijk dat deze mensen, met alles wat ze nog hebben, elkaar in het huis zoveel mogelijk proberen te helpen. De vrouw waarmee ik sprak straalde echt van top tot teen en ik werd er gewoon sprakeloos van. "Mijn familie", zei ze, "heb ik niet meer. Dit voelt nu als mijn familie".

Channa Kraaij
Gertrudiscollege

kleden en klaar te maken voor het ontbijt dat om 7 uur begon. Om tien over half acht moesten we allemaal buiten staan bij onze groepen, om daarna naar het Sint Pietersplein te lopen voor de internationale audiëntie. Eenmaal daar, was het nog steeds zo groot als de dag ervoor. De kerk is echt zo groot en zo indrukwekkend. Wij, Nederlanders, hadden een plekje gekregen links voorin, precies in de schaduw. Dus dat was best wel koud. Het was ook heel mooi om de toespraken te zien, maar alle talen maakten het uiteindelijk wel een beetje langdradig, dus dat was wel jammer.

Toen het voorbij was, en we lekker konden opwarmen in het zonnetje, kregen we een beetje vrijheid om rond te lopen en wat shops te bezoeken was hartstikke gezellig was! Daarna gingen we naar de Vaticaanse Musea. Het was ook zó groot en zo mooi! We werden rondgeleid door onze begeleider die ook heel veel wist te vertellen over heel veel kunstwerken.

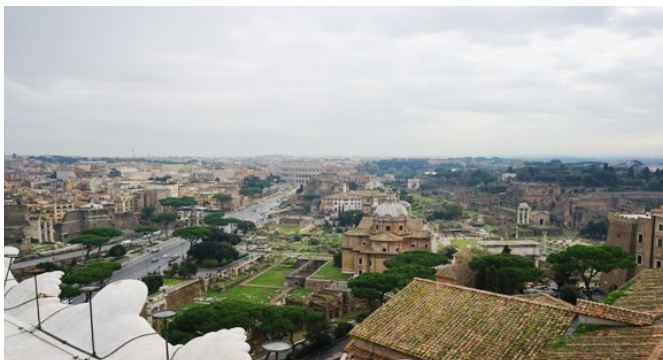
Woensdag 16 november 2016

Op woensdag werden wij om half zeven wakker. We hadden een halfuurtje de tijd om on aan te

Tegen de avond mochten we tussen drie items kiezen. Een talenschool bezoeken, naar een mentaal gehandicapten centrum gaan of naar gaarkeukens. Ikzelf koos om de talenschool te bezoeken waar we een Syrische jongen, Majid, hebben ontmoet. Hij was gevlucht, hij was een van de mensen die met de paus terug reisde, en leert nu Italiaans en Engels.

Het avond eten in het restaurant was ook super lekker, en natuurlijk Italiaans! Al met al was het een super leuke dag!

Carmen Seegers
Norbertuscollege

Donderdag 17 november

We begonnen deze dag vroeg. Na het ontbijt zorgden we dat we klaar stonden om weer te gaan lopen. Wij waren op pad naar Forum Romanum. Hier kwamen we een beeld tegen van Julius Caesar. Toen we eindelijk aankwamen bij Forum Romanum viel het op dat het zo laag was en dat het er nu een stuk anders uit ziet dan eerst. Later kwamen we aan bij het monument van Victor Emanuel II en namen hier wat foto's. Wij kregen de kans om helemaal naar het dak te gaan en het uitzicht van boven te zien. Dit is het op 1 na hoogste punt van Rome.

Later deze dag bezochten we de Spaanse trappen en de winkelstraten met luxe kledingwinkels en

het Pantheon die we de eerste dag al eens tegenkwamen.

Justin Nijman
Gertrudiscollege

Vrijdag 18 november

De wekker ging en iedereen wist het : dit is dé laatste dag in Rome. Met onze vermoeide gezichtjes konden we niet wachten om de dag te plukken. We paktten onze koffers in en hadden ons laatste ontbijt.

Nadat we gegeten hadden en onze koffers een plekje hadden gegeven in het klooster, liepen we richting het oude Rome. In de verte zagen we het Colosseum als liggen. We hadden het Colosseum stiekem vanuit de verte al eerder gezien deze week. Maar nu was het dan eindelijk zo ver: we mochten het Colosseum binnen. Zoals gewoonlijk eerst door de detectiepoortjes en daarna volgde het ene 'wow' moment na het andere 'wow' moment. Het Colosseum is ontzettend groot en mooi. Ze zeggen dat je in Rome gewoon niet weet waar je moet kijken en ze hebben nog gelijk ook. Want als je je ogen uit wilt kijken is het Colosseum zeker een geschikte plek. Na wat foto's te hebben gemaakt op de 1ste verdieping liepen we naar boven en op het moment dat je dat je dacht dat je klaar was met je ogen uit kijken, was er nóg meer te zien. En als je dacht dat je alles gezien had, blijkt alles ook nog een verhaal te hebben. Helaas hadden we niet genoeg tijd om het Colosseum helemaal te doorgronden want er wachtte een bus op ons.

We liepen terug naar ons klooster, pakten onze koffers en stapten de bus in. De busreis was zo'n 45 minuten. Ik probeerde te slapen om de tijd te doden en omdat ik niet durf te slapen in een vliegtuig. De busreis ging voor mijn gevoel sneller dan het licht. Nu was het alleen nog maar koffers uit de bus pakken en inchecken. Na het inchecken lunchten we nog en natuurlijk aten we pizza want, dat hadden wij 'nog niet op deze week.' Kort daarna moesten we boarden en daarna zaten we alweer in het vliegtuig. Ik zat naast 'de jongen' (ik weet zijn naam niet) die naast de heenvlucht ook naast

mij zat. Terwijl ik met hem praatte was de tijd voor mijn gevoel weggevlogen.

We kwamen veilig aan in Nederland. We stapten uit en haalden onze koffers op. We zeiden gedag tegen vrijwel iedereen. We zeiden gedag tegen de mensen waar je ondertussen maatjes mee bent geworden. Onze groep ging terug naar huis met de trein maar ook met een gevoel van barmhartigheid.

**Celine van den Bergh,
Da Vinci College**

